

Arrest

nr. 220 312 van 25 april 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. EL MOUDEN
Emiel Banningstraat 6
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 20 november 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 oktober 2018 tot intrekking van het verblijfsrecht.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 november 2018 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 1 februari 2019.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. PEETERS, die loco advocaat A. EL MOUDEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid vast van huidig beroep, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 23 januari 2019 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

1.3. Verzoeker richt op 1 februari 2019 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 21 maart 2019 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij licht toe dat zij pas bij het ontvangen van voormelde beschikking heeft vernomen dat de Raad haar middels een eerder verstuurd schrijven heeft gevraagd om haar intenties m.b.t. het al dan niet indienen van een synthesememorie kenbaar te maken, aangezien zij dit schrijven nooit heeft kunnen ontvangen. Naar aanleiding hiervan heeft zij een klacht neergelegd bij bpost, waar men haar mondeling heeft meegedeeld dat er problemen waren met de postbode die de brief van de Raad betreffende de synthesememorie had dienen te bezorgen en dat deze inmiddels is ontslagen. Zij heeft deze klacht ook toegevoegd aan haar verzoek om te worden gehoord. Evenwel heeft bpost haar ook meegedeeld dat een verder onderzoek van de klacht slechts mogelijk is indien deze wordt ingediend door de afzender en niet door de bestemming van het aangetekend schrijven. De verzoekende partij legt een e-mail van bpost van 20 maart 2019 neer. De voorzitter wijst erop dat uit nazicht van de tracking-website van bpost blijkt dat de aangetekende brief met de vraag naar een synthesememorie op 21 december 2018 werd aangeboden aan de bestemming en op 5 januari 2019 werd teruggestuurd aan de Raad. De verwerende partij stelt dat volgens de rechtspraak van de Raad van State de voorkeur moet worden gegeven aan de informatie afkomstig van de tracking-website, boven mondeling meegedeelde informatie.”*

1.5. Op 19 december 2018 werd door de Raad een aangetekend schrijven naar de gekozen woonplaats op het adres van verzoekers raadsman gezonden met de vraag om de intenties met betrekking tot het al dan niet neerleggen van een synthesememorie kenbaar te maken. Volgens de tracking-website van bpost werd deze aangetekende zending op 21 december 2018 aangeboden aan de bestemming. De tracking-website van bpost vermeldt vervolgens dat op 21 december 2018 de zending beschikbaar is in het afhaalpunt, dat op 5 januari 2019 de zending niet werd afgehaald door de bestemming en dat de zending terug uitgereikt werd aan de Raad op 8 januari 2019. In het rechtsplegingsdossier bevindt zich de teruggezonden enveloppe met bpoststempel van 8 januari 2019 waarin de betrokken brief van de Raad van 19 december 2018 stak. Hierop kleeft een sticker van bpost met de vermelding *“niet afgehaald”*. Ter terechtzitting betwist de verzoekende partij dat er een bericht van afwezigheid bij aanbieding werd achtergelaten in de brievenbus van de raadsman, waardoor deze de brief van 19 december 2018 van de Raad nooit heeft kunnen afhalen. De verzoekende partij werpt ter terechtzitting op dat zij klacht heeft neergelegd bij bpost op 29 januari 2019. Zij legt 2 e-mails neer betreffende de reactie van bpost op haar klacht.

In de e-mail van 30 januari 2019 van de klantendienst van bpost aan verzoekers advocaat kan het volgende gelezen worden:

"Beste klant,

Bij deze bevestigen we dat we je bericht over het distributieprobleem van 29/01/2019 goed hebben ontvangen.

We bieden alvast onze excuses aan voor het ongemak dat je daardoor hebt ervaren.

We gaan je dossier met dossiernummer 1-17142299145 onderzoeken en zullen er alles aan doen om ervoor te zorgen dat dit probleem zich niet herhaalt. Ook willen we je bedanken om ons hiervan op de hoogte te brengen. Dankzij klanten zoals jou kunnen we steeds onze dienstverlening verbeteren!

En natuurlijk staan we steeds ter beschikking voor verdere vragen of opmerkingen, en danken we je voor je vertrouwen.

Met vriendelijke groeten,

Matthew

Jouw klantenadviseur"

In de e-mail van 20 maart 2019 van bpost aan verzoekers advocaat kan het volgende worden gelezen:

"Beste mevrouw [sic] Abdelhamid El Mouden

Op 20/03/2019 openden wij een klachtendossier met als referentie 1-18032943041 over de aangetekende zending 010541288500452621220285109540 waarvan u de bestemming bent.

Volgens onze tracking werd de zending aangeboden op 20/12/2018. U meldde dat u geen bericht ontvangen hebt in de brievenbus en ook geen weet had van deze zending.

De zending werd uiteindelijk terug gezonden naar de afzender wegens niet afhalen.

Op 08/01/2019 werd de zending uitgereikt bij de afzender.

Het is voor ons onmogelijk om u de gegevens van de afzender te bezorgen.

Aangetekende zendingen worden tijdens de volledige verwerking in het postcircuit enkel en alleen behandeld op basis van hun barcode.

Wij betreuren dit voorval ten zeerste en bieden u onze oprechte excuses aan voor het veroorzaakte ongemak. Wij hopen tevens dat uw vertrouwen in ons bedrijf niet geschaad is.

Wij danken u alvast voor uw begrip.

Met vriendelijke groeten,

Uw klantenadviseur

Martine"

1.6. De Raad merkt op dat uit de hierboven geciteerde e-mails niet blijkt dat bpost op 21 december 2018 geen bericht van afwezigheid zou hebben achtergelaten in de brievenbus van de raadsman van de verzoekende partij. Daarentegen staat het wel vast dat de brief van de Raad op 8 januari 2019 werd teruggezonden naar de Raad met de vermelding "niet afgehaald". Waar de verzoekende partij ter terechtzitting opwerpt dat bpost haar mondeling heeft meegedeeld dat er problemen waren met de postbode die de brief van de Raad betreffende de synthesesmemorie had dienen te bezorgen en dat deze inmiddels is ontslagen, merkt de Raad op dat dit niet meer dan een bloot betoog betreft. Er wordt door de verzoekende partij niet aangetoond dat er ernstige twijfel bestaat dat de postbode geen bericht van afwezigheid zou hebben achtergelaten in de brievenbus van haar raadsman. Wanneer de zending onbesteld terugkeert, is het niet aan de Raad om daarbij een fout in de postbestelling of welke andere fout dan ook die niet deze zou zijn van de raadsman van de verzoekende partij, te veronderstellen of nader onderzoek te verrichten. De verzoekende partij toont derhalve geen overmacht aan. De inhoud van de beschikking, met name dat, bij gebrek aan een tijdig antwoord inzake de wens om al dan niet een synthesesmemorie neer te leggen, op grond van artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet het gebrek aan belang dient te worden vastgesteld, blijft daardoor overeind.

Het beroep is onontvankelijk.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig april tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA